

Arrest

nr. 341 933 van 26 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. TRUYEN
Dorpstraat 124
3900 PELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 1 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 september 2025 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat L. TRUYEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Angolese nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) december 1973.

1.2. Verzoekster dient op 10 februari 2025 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoekster wordt op 23 juli 2025 gehoord op het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 2 september 2025 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Angolese nationaliteit te bezitten en te zijn geboren op (...) december 1973 te Luanda. U bent traditioneel gehuwd met S.E.B. en hebt vijf kinderen. Sinds 2022 bent u sympathisant van de oppositiepartij UNITA. Uw echtgenoot S. zat in het comité van de jongerenafdeling van UNITA. Na de verkiezingen van 2022 wilde uw echtgenoot een betoging organiseren om de verkiezingsresultaten aan te klagen. Echter, nog voor hij kon deelnemen aan de betoging, kwam de politie om middernacht naar jullie huis in Calemba II en werd uw man gearresteerd. Omdat u protesteerde tegen de politie over de arrestatie van uw man, werd u door de politie met hun wapen op uw hoofd geslagen en viel u flauw. Toen u wakker werd, was de politie al met uw man weg en had u veel hoofdpijn. Uw zoon T.E.A.B.ingeschreven op uw bijlage) was ook verwond aan zijn been omdat hij ook tegen de politie geprotesteerd had. U ging naar het comité van UNITA om de situatie uit te leggen. Ze vertelden u dat uw man werd opgesloten in de gevangenis en één jaar in de gevangenis moest blijven. Toen hij na één jaar in 2023 vrijkwam uit de gevangenis, wou hij verder doen met zijn politieke activiteiten en opnieuw meedoen aan betogingen tegen de verkiezingsresultaten. U hielp bij deze betogingen door pamfletten uit te delen en de andere mama's aan te sporen om deel te nemen aan de betogingen. U deed dit één keer, omdat u wegens uw nog steeds aanhoudende hoofdpijn niet meer kon doen. In oktober of november 2024 kwamen enkele jongeren van UNITA u inlichten dat uw man samen met anderen door de politie was meegenomen tijdens een betoging. Omdat u eerder al eens een trauma had opgelopen besloot u onmiddellijk te vertrekken. U nam al uw documenten van u en uw zoon T. en ging naar een pater die in de buurt woonde. U logeerde één week bij deze pater die samen met een tussenpersoon genaamd Hugo reisdocumenten regelde voor u en uw zoon. Eind januari 2025 vloog u samen met uw zoon T. naar België, met enkele tussenstops op onbekende plaatsen. U kwam aan in België op 06 februari 2025 en diende een verzoek om internationale bescherming in op 10 februari 2025.

Ter staving van uw verzoek legde u uw Angolese identiteitskaart voor, een attest van immatriculatie in België (kopie) en een bundel medische documenten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U legde een bundel medische documenten neer in verband met uw medische opvolging in België omdat u verklaarde sinds 2022 te kampen met ernstige hoofdpijn. Uit de medische onderzoeken in België blijkt dat u in maart 2025 een PICA herseninfarct heeft gehad en dat er op basis van een CT-scan van uw schedel eveneens tumorale massa's werden vastgesteld in de linker pariëtaal van de hersenen, die best passend zijn bij een meningioma maar met fors omgevend oedeem. Voor deze tumorale massa in uw hersenen onderging u een operatie (trepanatie) op 22 mei 2025. Uit het medisch verslag blijkt dat u klinisch van het meningioma weinig tot geen last heeft, behalve af en toe een drukkend gevoel ter hoogte van het hoofd. Ook vermeldt het verslag dat u van het PICA herseninfarct goed bent hersteld. U verklaarde dat u sinds de operatie nog steeds wat last heeft van hoofdpijn, maar het is wel danig verbeterd in vergelijking met de situatie voor de operatie. U verklaarde dat u nog medicatie dient te nemen en dat de hoofdpijn fel is verminderd (Notities van het persoonlijk onderhoud (hierna NPO) p. 4-5). Wat betreft de documenten die u neerlegt met betrekking tot uw gezondheidstoestand, moet er op worden gewezen dat uit deze documenten niet kan blijken dat uw gezondheidsproblemen een dermate impact hebben gehad dat u niet meer over de capaciteiten zou beschikken om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. U aan het begin van het persoonlijk onderhoud expliciet gevraagd of uw medische problemen een impact kunnen hebben op uw mogelijkheden om het persoonlijk onderhoud af te leggen, verklaarde u dat het zou kunnen, maar kon u dit niet specificeren (NPO p.6). U gaf verder aan zich fysiek en mentaal goed te voelen om het interview te doen (NPO p. 4, 6). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat u in staat was om het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en om hierop te antwoorden. Er kan uit deze notities dan ook niet worden afgeleid dat het onderhoud niet correct zou zijn verlopen of dat u niet in staat zou zijn geweest om afdoende concrete, duidelijke, volwaardige en betrouwbare antwoorden te geven op de gestelde vragen. Er werd meermaals tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd of u zich nog steeds in staat voelde om het persoonlijk onderhoud te doen, waarop u steeds bevestigend antwoordde (NPO p. 4, 6, 16, 18). Op het einde van het persoonlijk onderhoud hadden noch u, noch uw advocaat enige opmerkingen (NPO p. 24).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het CGVS stelt vast dat u uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk hebt gemaakt.

U verklaarde niet naar Angola te kunnen terugkeren omdat u vervolging door de MPLA vreest omdat uw man deel uitmaakt van het comité van UNITA en omdat u betrokken was bij betogingen en pamfletten hebt uitgedeeld (NPO p. 23).

Uit uw verklaringen blijkt dat de door u beschreven vervolgingsfeiten door de Angolese autoriteiten enerzijds voortkomen uit de politieke activiteiten van uw echtgenoot S. E.B.. Zo verklaarde u dat uw man deel uitmaakte van het comité van de jeugdafdeling van UNITA. In de nasleep van de verkiezingen van 2022 plande hij deel te nemen aan een vergadering en betoging om de verkiezingsresultaten aan te klagen (NPO p. 16-17). Omwille van zijn politieke activiteiten en omdat uw man deel uitmaakte van de UNITA partij, kwam de politie in 2022 uw man thuis arresteren en werd hij één jaar opgesloten in de gevangenis. Omdat u hiertegen protesteerde, werd u door een politieagent op het hoofd geslagen (NPO p.18-19). Anderzijds was u later ook zelf betrokken bij de politieke activiteiten van uw man, waardoor u eveneens vervolging vreest door de MPLA. Zo verklaarde u dat u na de vrijlating van uw man uit de gevangenis ook politiek actief werd door pamfletten uit te delen en andere mama's aan te moedigen om te betogen (NPO p. 20-22).

Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas en dit omwille van onderstaande redenen:

1. Gelet op het feit dat al uw persoonlijke problemen zijn ontstaan omwille van de politieke activiteiten van uw man, waarbij u uiteindelijk ook zelf besloot politiek actief te worden, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u enigszins op de hoogte bent van uw man zijn activiteiten, de politieke context en de daaruit gevolgde problemen. Dit is echter niet het geval hetgeen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas manifest onderuithaalt.

- Ondanks uw bewering dat u deel uitmaakte van de UNITA partij en dat uw echtgenoot deel uitmaakte van het comité van de jeugdafdeling van UNITA, kent u niet de naam van de jeugdafdeling van UNITA. Wanneer u gevraagd wordt naar de naam van de jeugdafdeling, past u uw eerdere verklaringen aan en verklaart u dat u nooit echt bij UNITA bent geweest (NPO p. 16).

- U gevraagd wie van de jeugdafdeling van UNITA het woord zou nemen op de vergadering [na de verkiezingen] omde bevolking toe te spreken, weet u het evenmin. U verklaarde slechts dat u er niet bij was en dat uw echtgenoot u het allemaal verteld heeft (NPO p. 16).

- U verklaarde dat uw man en de UNITA partij de verkiezingsresultaten van 2022 wilden aanklagen, doch u gevraagd wanneer deze verkiezingen precies plaatsvonden, komt u niet verder dan het jaartal (NPO p. 17). Dit terwijl u nochtans zelf bent gaan stemmen tijdens de verkiezingen.

- U gevraagd wanneer de betoging zou plaatsvinden om de verkiezingsresultaten aan te klagen, kan u dit niet concreet situeren in de tijd, blijft u hangen in vage verklaringen en past u bovendien voortdurend uw verklaringen aan (NPO p. 17). U gevraagd wanneer de betoging zou plaatsvinden, verklaarde u vaagweg "op diezelfde dag van het verzet zelf". U gevraagd wanneer dat dan precies was, verklaarde u het niet te weten (NPO p.17-18). U gevraagd of uw man ook effectief heeft meegedaan aan deze betoging, verklaarde u eerst dat u denkt van wel om vervolgens uw verklaringen compleet om te draaien en te zeggen dat de betoging nooit heeft plaatsgevonden (NPO p. 18). Uw verklaringen op het CGVS zijn niet alleen vaag en inconsistent, ze zijn bovendien ook tegenstrijdig met wat u verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), waar u nog uitdrukkelijk verklaarde dat uw man door de politie werd gearresteerd omdat hij deelnam aan manifestaties (Vragenlijst CGVS dd. 25/06/2025, vraag 5).

- U gevraagd hoe het kwam dat deze betoging nooit heeft plaatsgevonden, verklaarde u dat de politie om middernacht was gekomen om uw man te komen halen. U gevraagd wanneer de politie precies is gekomen, komt u niet verder dan een jaartal (NPO p. 18).

- U gevraagd om welke reden de politie uw man kwam halen, verklaarde u vaagweg "door de verkiezingen, omdat hij deel uitmaakte van de politieke partij" (NPO p. 18). U gevraagd waarom het een probleem was voor de politie dat uw man deel uitmaakte van UNITA, verklaart u louter in algemene en oppervlakkige termen "van wat ik weet is het zo dat de MPLA niet graag heeft dat iemand deel uitmaakt van de UNITA, ze willen alleen maar dat zij aan de macht zijn en verder niemand" (NPO p. 19). U slaagt er niet in om in concreto en op aannemelijke wijze uit te leggen waarom uw man precies werd gevisieerd door de politie

(NPO p. 18). Uw algemene en vage verwijzing naar zijn lidmaatschap van UNITA is niet overtuigend. UNITA is immers de tweede grootste partij in Angola en haalde bij de laatste verkiezingen maar liefst 44 procent van de stemmen (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier). U maakt niet aannemelijk waarom uw man louter omwille van zijn partij-aanhoren zou geveiseerd worden door de politie. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat uw man een belangrijke en zichtbare rol had binnen de partij van een dermate aard dat de MPLA hem persoonlijk als een politieke bedreiging zou beschouwen.

- U meer uitleg gevraagd rond de precieze activiteiten van uw man binnen de partij, komt u niet verder dan te verklaren dat hij deel uitmaakte van "het comité" en dat ze "allerlei activiteiten hadden binnen de wijk" maar dat u zich daar niet mee moeide (NPO p. 18). U gevraagd wat uw man concreet deed als deel van dat comité, kan u het niet toelichten en verklaart u dat u allemaal niet zoveel interesseert (NPO p. 19).

- U beweerde dat u uw man werd meegenomen door de politie en één jaar in de gevangenis werd opgesloten. Over despecifieke aantijgingen of beschuldigingen op basis waarvan uw man werd opgesloten bent u eveneens compleet onwetend. U verklaarde louter vaagweg dat hij werd opgesloten omdat hij deelnam aan politieke activiteiten. (NPO p. 19).

- U verklaarde dat u uw man heel weinig ging bezoeken in de gevangenis. U gevraagd naar de reden hiervoor, kan u dit niet in concreto toelichten en verklaart u slechts vaagweg "door de politiek, het is heel ingewikkeld (...)" en blijft u hangen in vage veronderstellingen als "(...) misschien het is een bandiet, maar eigenlijk is het een politieagent die ze gestuurd hebben om jou te elimineren het is ingewikkeld" (NPO p.19).

- U gevraagd hoe uw man precies is vrijgekomen uit de gevangenis na één jaar, kan u dit evenmin concreettoelichten. U ontwijkt daarentegen de vraag en verklaarde dat hij gewoon verder deed met zijn politieke activiteiten. U nogmaals gevraagd waarom uw man werd vrijgelaten of hoe hij uit de gevangenis kon vrijkomen, verklaarde u vaagweg "dat heeft te maken met de politieke partij, daar weet ik niets van" (NPO p. 20).

U tracht uw onwetendheid te verschonen door te verklaren dat u zich daar als vrouw niet veel van aan trok en dat u daar niet bij stil lag (NPO p. 17,20). Het is niet geloofwaardig dat u enerzijds beweert omwille van de politieke activiteiten van uw man in Angola vervolging te vrezen, maar hier anderzijds geen enkele interesse in toont. Uw onwetendheid en desinteresse in de zogenaamde politieke activiteiten van uw man en over de redenen van zijn beweerdelijke gevangenschap staan bovendien in fel contrast met uw bewering dat u zelf ook politiek actief werd voor de UNITA partij nadat uw man vrijkwam uit de gevangenis. U immers gevraagd om welke reden u besloot om mee te doen met de activiteiten van uw man na zijn vrijlating, verklaarde u dat het was omdat hij veel had afgezien in de gevangenis en omdat hij veel had meegemaakt (NPO p. 20).

2. Wat betreft uw eigen beweerdelijke politieke activiteiten voor UNITA, maakt u deze evenmin aannemelijk. Bovendien blijkt nergens uit uw verklaringen – los van de zogenaamde problemen van uw man - dat u zelf persoonlijk vervolgd werd door de autoriteiten.

- Uw verklaringen over uw steun en betrokkenheid bij de oppositiepartij UNITA zijn ten eerste inconsistent. Zoverklaarde u op de DVZ dat u sinds 2022 sympathisant bent van UNITA, dat u propaganda maakte tegen de regering en actief was tot aan uw vertrek (Vragenlijst CGVS dd. 25/06/2025, vraag 3). Ook op het CGVS verklaarde u bij het begin van uw asielrelaas dat u deel uitmaakt van de UNITA partij en dat uw man deel uitmaakte van het comité van UNITA (NPO p. 16). Zodra de protection officer echter vragen stelt over de activiteiten van uw man, minimaliseert u uw eigen betrokkenheid meteen en verklaart u dat u nooit echt bij UNITA geweest bent (NPO p. 16) en dat u zich eigenlijk niet veel bekommerde om de politieke activiteiten van uw man (NPO p. 19).

- Het is ten tweede veelzeggend dat u verklaarde bij de verkiezingen van 2022 zelf voor de MPLA te hebbengestemd (NPO p.17). Het feit dat u bij de verkiezingen zelf voor de regerende MPLA partij kiest, terwijl uw echtgenoot zogenaamd actief is voor de oppositiepartij UNITA, getuigt van weinig steun voor de UNITA partij en de politieke activiteiten van uw echtgenoot, laat staan dat u zelf politiek actief zou zijn voor UNITA in de oppositie.

- Ten derde blijkt uit uw verklaringen dat u niet persoonlijk vervolgd werd door de autoriteiten omwille van de beweerdelijke politieke activiteiten van uw man. Immers, in de periode dat uw man zogenaamd in de gevangenis verbleef, deed u zelf niets en kende u zelf geen enkele problemen (NPO p. 20).

- U beweert dat u na de vrijlating van uw man ook zelf betrokken geraakte in zijn politieke activiteiten, onderandere door deelname aan betogingen. Uw verklaringen over uw politieke betrokkenheid zijn echter eveneens vaag en inconsistent. U verklaarde dat toen uw man vrijkwam, hij verder deed met zijn politieke

activiteiten en dat u hem daarin volgde. Als uw man meedeed aan de betoging, ging u ook mee, waarbij het uw taak was om de mama's aan te sporen om meer actief te zijn (NPO p. 20). U gevraagd wanneer u daarmee bent begonnen, slaagt u er niet in om een eenduidig antwoord te geven. U verklaart eerst 2024, om dan weer te verklaren dat jullie een betoging aan het organiseren waren met de mama's in 2022, om vervolgens weer uw verklaringen aan te passen naar 2023, het jaar dat uw man is vrijgekomen (NPO p. 20). U gevraagd wanneer u de eerste keer meedeed aan een betoging, verklaart u vaagweg "de eerste keer was praktisch gezien vorig jaar". U voegt er nog aan toe "Dezelfde betogingen die nu nog altijd plaatsvinden daar, heb ik ook aan deelgenomen, ik ben zelfs niet tot het punt gekomen dat ik er aan meedeed, maar ik heb wel geholpen". Uw verklaringen zijn hier niet alleen compleet onlogisch – het CGVS ziet immers niet in hoe u aan een betoging kan deelnemen die nu aan het plaatsvinden is, u past uw verklaringen bovendien opnieuw aan door te zeggen dat u eigenlijk niet hebt meegedaan aan de betoging, maar enkel hebt "geholpen" (NPO p. 20).

- U gevraagd over uw concrete rol tijdens de betogingen, blijkt uiteindelijk dat u zelf nooit werkelijk deelnam aan een betoging, maar slechts één keer, bij één betoging pamfletten hebt uitgedeeld en mama's hebt aangemoedigd om deel te nemen (NPO p. 20-21). U gevraagd welke betoging dat was, verklaart u vaagweg "de voorlaatste betoging die plaatsvond vorig jaar" maar de dag zelf kan u zich niet herinneren (NPO p. 21).

- Bij deze ene betoging zou u bovendien door enkele jongeren van het comité op de hoogte zijn gebracht dat uw man opnieuw werd opgepakt. Hierop hebt u ogenblikkelijk uw spullen en documenten gepakt en bent u naar een priester gevlucht die u heeft geholpen het land te verlaten. Een jongere van het comité is meegegaan en heeft alles uitgelegd aan de priester (NPO p. 21). U de naam gevraagd van deze jongere weet u het echter niet.

- Wat er met uw man is gebeurd na deze tweede arrestatie, daar bleek u geen idee over te hebben (NPO p.21-22). Zo hebt u geen idee naar welke gevangenis hij werd gebracht of wie er samen met hem werd opgepakt. Uit uw verklaringen blijkt dat u niet de minste interesse hebt getoond in de situatie van uw man, hetgeen niet geloofwaardig is, gelet op de beweerdelijke vervolgingen in het verleden en uw verklaring dat u minstens 30 jaar samen bent met uw man (NPO p. 12, 22). Ook op heden heeft u nog steeds geen idee waar uw echtgenoot is (NPO p. 15).

- De vaststelling dat u na de tweede arrestatie van uw echtgenoot meteen plant om het land te verlaten, zonderenige moeite te doen om iets van informatie te verkrijgen over het lot van uw echtgenoot, staat bovendien in fel contrast met het feit dat u in de periode dat u bij de priester verbleef, klaarblijkelijk geen enkele problemen kende (NPO p. 22). Dit wijst er nogmaals op dat u niet persoonlijk werd vervolgd. Uw desinteresse in de situatie van uw echtgenoot ondermijnt bovendien de geloofwaardigheid van uw aangehaalde vrees.

3. Het CGVS merkt ten slotte nog op dat u reisde met uw eigen paspoort vanuit de luchthaven van Luanda (NPO p. 7-10). Uw verklaringen over uw reisweg ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas op meerdere punten.

- Ten eerste legt u geen enkel begin van bewijs neer betreffende uw reisweg en de daarvoor gebruikte documenten. Dit, terwijl u volgens uw verklaringen samen met uw zoon T. bent gereisd met jullie eigen paspoort. U verklaarde dat de persoon die u begeleidde op uw reis de documenten heeft bijgehouden omdat jullie geweigerd zouden worden indien jullie asiel zouden aanvragen en jullie documenten zouden tonen (NPO p. 10). Hieruit blijkt dat u zich niet alleen bewust hebt ontdaan van uw documenten in functie van uw asielaanvraag, maar bovendien dat u geen enkele moeite hebt gedaan om uw documenten terug te krijgen. Dit vormt reeds een negatieve indicatie vormt voor de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

- Niet alleen legt u geen enkele documenten voor betreffende uw reisweg, ook uw verklaringen over uw reisweg zijn uitermate vaag en getuigen van een danige onwetendheid, hetgeen de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw vertrek verder onderuihaalt. U gevraagd wanneer u uit Angola bent vertrokken, verklaart u vaagweg dat het heel geheimzinnig gebeurde, maar kan u niet uitleggen wanneer u precies bent vertrokken, noch hoelang u precies onderweg bent geweest, noch langs welke route u precies bent gevlogen en welke plaatsen u hebt gepasseerd (NPO p. 7-8). U verklaarde dat de aankomst in België een complete verrassing was. Het is niet geloofwaardig dat u samen met uw minderjarige zoon zomaar een onbekende reis zou maken naar een onbekende bestemming. Uw desinteresse in uw eigen situatie en uw onwetendheid over uw reisweg staat in fel contrast met de vaststelling dat u nochtans zeer bereisd bent en in het verleden meermaals internationaal hebt gereisd voor zaken (NPO p. 7).

- U gevraagd welke documenten u hebt gebruikt voor uw reis, verklaarde u enkel dat u uw eigen paspoort hebt gebruikt, maar heeft u geen verdere informatie over het visum (NPO p. 8). Uw verklaringen over uw visum zijn hoe dan ook niet geloofwaardig. U gevraagd welk visum u gebruikt hebt om naar Europa te komen, verklaart u louter vaagweg "het visum en zo en de andere documenten dat heeft hij geregeld, dat bedoel ik, wanneer wij Afrikanen een document behandelen, dan smijten we het daar gewoon." Volgens uw verklaringen zou u gewoon uw paspoort aan de priester hebben gegeven en zou de priester vervolgens alles voor u hebben geregeld zonder dat u zelf nog iets moest doen (NPO p. 8-10). Gelet op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, is het allerm minst geloofwaardig dat u zelf geen enkele stappen diende te ondernemen om een Schengenvisum te bekomen. Voor de visumaanvraag is het immers vereist dat men persoonlijk het visumformulier invult en ondertekent, vervolgens in eigen persoon op afspraak komt in het visumkantoor, waar bovendien biometrische gegevens zoals vingerafdrukken worden geregistreerd. U bovendien geconfronteerd met de informatie in het administratief dossier dat u een visumaanvraag voor Portugal hebt gelanceerd (zie visum hit), ontkent u dit compleet en verklaart u er niets over te weten (NPO p. 10). U geeft hiermee geen zicht op de werkelijke omstandigheden van uw vertrek.

- Het feit dat u riskeerde om met uw eigen documenten op legale wijze te reizen via de internationale luchthaven van Luanda, terwijl u vervolging vreesde door de autoriteiten, toont aan dat de door u aangehaalde vrees ten aanzien van de Angolese autoriteiten niet aan de realiteit beantwoordt. Bovendien is het niet geloofwaardig, indien u werkelijk door de autoriteiten vervolgd werd, dat ze u zouden toelaten het land te verlaten. De vaststelling dat u zonder problemen het land kon verlaten wijst er dan ook op dat u niet werkelijk vervolgd wordt door de Angolese autoriteiten.

Gelet op wat voorafgaat kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas waarin u beweert vervolgd te zijn door de Angolese autoriteiten omwille van de politieke activiteiten van uw man en uw eigen politieke activiteiten.

Ter staving van uw verzoek legde u uw Angolese identiteitskaart neer. Dit document bevat enkel uw identiteitsgegevens, die hierboven niet ter discussie staan. Het attest van immatriculatie in België betreft slechts uw huidige verblijfssituatie in België en is geen identiteits- of nationaliteitsbewijs.

Wat betreft de bundel medische documenten, blijkt hieruit dat u in België medisch wordt opgevolgd in verband met uw hoofdpijnklaften. Uit de documenten bleek dat u in maart 2025 een PICA herseninfarct hebt gehad en dat u in mei 2025 een operatie onderging in verband met tumorale massa's die werden vastgesteld in uw hersenen. Waar u beweert dat u hoofdpijn heeft als gevolg van de aanval door de politie op uw hoofd in Angola (NPO p. 4) dient te worden opgemerkt dat er – gelet op bovenstaande – geen geloof kan worden gehecht aan de door u geschetste omstandigheden. Een medisch attest vormt bovendien geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Nergens uit de medische documenten blijkt echter dat de door u verklaarde hoofdpijn gelinkt is aan een dergelijke aanval op uw hoofd. De vermeldingen in de bundel dat de hoofdpijn is ontstaan sinds een klap op uw hoofd in 2022 door de politie is slechts een weergave van uw verklaringen, maar zijn geen medische vaststellingen. De documenten vermelden verder geen andere kenmerken of verwondingen die overeenstemmen met het door u beschreven incident. Daarentegen blijkt uit de medische onderzoeken dat uw hoofdpijn verband houdt met de tumorale massa's die werden vastgesteld. In verband met uw medische toestand haalde u verder geen concrete vrees aan ten aanzien van Angola, u verklaarde enkel een vrees te hebben ten aanzien van de MPLA omwille van uw politieke betrokkenheid (NPO p.23).

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Voor zover u zich zou beroepen op uw psychologische toestand an sich, dient u desgevallend de hiertoe geëigende procedure aan te wenden.

Gelet op wat voorafgaat, kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, zodat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

In hoofde van uw zoon T. E.A.B., die op uw bijlage staat ingeschreven en uw procedure volgt, haalde u geen specifieke of concrete vrees aan. U verwees slechts op oppervlakkige en niet-gesubstantieerde wijze naar de

algemene situatie in Angola, waarbij u verklaarde dat het leven in Angola volledig anders is als in België, dat hij in België naar school gaat en het schoolritme al gewoon is (NPO p.23). Dit kan bezwaarlijk als vervolging of een reëel risico op ernstige schade worden beschouwd. Verder verklaart u nog dat hij in Angola gemakkelijk als jongere in de bandietenwereld terecht kan komen, gewoon kan sterven, of dat hij kan bestolen of zelfs gedood kan worden voor mooie kleren of mooie schoenen (NPO p. 23). Uw verklaringen zijn loutere hypothetische veronderstellingen en vage verwijzingen naar een algemene situatie die u verder op geen enkele manier in concreto onderbouwt. U toont geenszins een concrete vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aan in hoofde van uw zoon T..

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 24 juli 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij stelt dat haar vrees wel aannemelijk is.

Verzoekster herhaalt haar verklaringen omtrent haar vervolgingsvrees en stelt dat zij wel degelijk aannemelijk maakt dat zij vreest voor vervolging en haar leven, indien zij gedwongen moet terugkeren naar haar land van herkomst. Zij geeft aan dat zij dit ook zo heeft aangegeven tijdens het interview bij het CGVS.

Wat betreft het gebrek aan kennis van de politieke activiteiten, geeft zij aan dat zij veel informatie bekam via haar man, dat niet elk lid evenveel kan vertellen en dat zij bovendien een trauma heeft opgelopen. De commissaris-generaal vroeg veel details.

Verzoekster stelt dat de eigen politieke activiteiten wel aannemelijk zijn. Zij herhaalt dat zij heeft gestemd voor de MLPA, maar dat dit niet geweten is door deze partij. De MLPA heeft haar ook gezien bij het uitdelen van pamfletten en gaat ervan uit dat zij ook achter UNITA staat. Zij benadrukt dat zij voor haar veiligheid en die van haar kind diende te kiezen, zodat zij het land ontvluchtte en het moeilijk was om contact te houden met haar man.

Wat betreft haar reisweg, stelt zij dat zij geen concrete kennis hiervan heeft. Zij heeft een trauma opgelopen en kampt met zware hoofdpijn. Zij ervaarde veel stress en vertrouwde op de tussenpersoon. Verzoekster was afhankelijk van anderen, voor het reizen met legale documenten.

Verzoekster benadrukt dat haar zoon hier goed is geïntegreerd en dat het aannemelijk is dat hij in Angola in een verkeerd milieu zou terechtkomen. Hij geraakte ook al gewond bij de eerdere tussenkomst van de politiediensten.

Verzoeker verschaft verder een theoretische uiteenzetting omtrent de geschonden geachte bepalingen en beginselen en benadrukt dat zij een gegronde vrees heeft te zullen worden gevangengenomen. Zij hekelt dat in de bestreden beslissing niet wordt verwezen naar enig rapport omtrent de veiligheid van burgers in Angola. Verzoekster is een vrouw afkomstig uit Angola, met een ernstige medische problematiek.

3. Aanvullende nota's

Verzoekster maakt op 15 januari 2026, ter terechtzitting, overeenkomstig artikel 39/76, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarbij zij medische stukken voegt.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en

juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de 'beoordeling van feiten en omstandigheden' wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekende partij kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien zij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoekende partij op de motieven uit, houdt in dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

4.5. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.7. Wat betreft de bijzondere steunmaatregelen, kan in de bestreden beslissing als volgt worden gelezen: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U legde een bundel medische documenten neer in verband met uw medische opvolging in België omdat u verklaarde sinds 2022 te kampen met ernstige hoofdpijn. Uit de medische onderzoeken in België blijkt dat u in maart 2025 een PICA herseninfarct heeft gehad en dat er op basis van een CT-scan van uw schedel eveneens tumorale massa's werden vastgesteld in de linker pariëtaal van de hersenen, die best passend zijn bij een meningioma maar met fors omgevend oedeem. Voor deze tumorale massa in uw hersenen onderging u een operatie (trepanatie) op 22 mei 2025. Uit het medisch verslag blijkt dat u klinisch van het meningioma weinig tot geen last heeft, behalve af en toe een drukkend gevoel ter hoogte van het hoofd. Ook vermeldt het verslag dat u van het PICA herseninfarct goed bent hersteld. U verklaarde dat u sinds de operatie nog steeds wat last heeft van hoofdpijn, maar het is wel danig verbeterd in vergelijking met de situatie voor de operatie. U verklaarde dat u nog medicatie dient te nemen en dat de hoofdpijn fel is verminderd (Notities van het persoonlijk onderhoud (hierna NPO) p. 4-5). Wat betreft de documenten die u neerlegt met betrekking tot uw gezondheidstoestand, moet er op worden gewezen dat uit deze documenten niet kan blijken dat uw gezondheidsproblemen een dermate impact hebben gehad dat u niet meer over de capaciteiten zou beschikken om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. U aan het begin van het persoonlijk onderhoud expliciet gevraagd of uw medische problemen een impact kunnen hebben op uw mogelijkheden om het persoonlijk onderhoud af te leggen, verklaarde u dat het zou kunnen, maar kon u dit niet specificeren (NPO p.6). U gaf verder aan zich fysiek en mentaal goed te voelen om het interview te doen (NPO p. 4, 6). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat u in staat was om het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en om hierop te antwoorden. Er kan uit deze notities dan ook niet worden afgeleid dat het onderhoud niet correct zou zijn verlopen of dat u niet in staat zou zijn geweest om afdoende concrete, duidelijke, volwaardige en betrouwbare antwoorden te geven op de gestelde vragen. Er werd meermaals tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd of u zich nog steeds in staat voelde om het persoonlijk onderhoud te doen, waarop u steeds bevestigend antwoordde (NPO p. 4, 6, 16, 18). Op het einde van het persoonlijk onderhoud hadden noch u, noch uw advocaat enige opmerkingen (NPO p. 24). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen”.* Verzoekster benadrukt haar

hoofdpijnen, doch hiermee brengt zij de uitgebreide beoordeling van de commissaris-generaal – die door de Raad wordt bijgetreden – niet aan het wankelen. Ook de bij aanvullende nota overgemaakte documenten – een algemeen overzicht van haar medisch dossier en twee requisitoria van Fedasil – brengen deze beoordeling niet aan het wankelen. Nergens in de door haar neergelegde medisch attesten wordt uiteengezet waarom haar gezondheidstoestand haar zou hebben verhinderd om volwaardig deel te nemen aan de procedure om internationale bescherming. Evenmin wordt geattesteerd dat verzoeksters gezondheidstoestand een significante invloed zouden hebben gehad op de behandeling van haar beschermingsverzoek en de bestreden beslissing of het normale verloop van de asielprocedure op enige wijze in het gedrang zou hebben gebracht. Er wordt niet concreet uiteengezet dat haar gezondheidsproblematiek haar verklaringen zouden hebben beïnvloed, laat staan waar en op welke wijze. De Raad wijst er ook op dat verzoekster ter terechtzitting zeer uitgebreid het woord nam. In het licht van deze vaststellingen, kan de Raad niet vaststellen dat verzoeksters fysieke of psychologische toestand van een zodanige aard was of is, dat deze verhinderde dat het persoonlijk onderhoud kon doorgaan, dat deze een verklaring kan bieden voor de vaststellingen in de bestreden beslissing, dan wel dat deze noopte tot bijkomende bijzondere procedurele steunmaatregelen.

5. De beoordeling

5.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1.1. Verzoekster verklaart haar herkomstland te hebben verlaten vanwege een vrees voor de Angolese politiediensten, vanwege de activiteiten van haarzelf en haar echtgenoot voor UNITA. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoekster niet wordt betwist.

5.1.2. Verzoekster heeft naar aanleiding van haar verzoek om internationale bescherming, haar verzoekschrift en haar aanvullende nota verschillende medische verslagen overgemaakt, waaruit blijkt dat verzoekster een PICA herseninfarct heeft gehad en tumorale massa pariëtaal links met inliggende cystische component en belangrijk begeleidend massa-effect, best passend bij een meningioma maar met fors omgevend oedeem. Zoals hierboven reeds aangegeven wordt in de medische verslagen niet concreet aangegeven dat haar actuele gezondheidstoestand een invloed zou hebben gehad op de behandeling van haar beschermingsverzoek en de bestreden beslissing of het normale verloop van de asielprocedure op enige wijze in het gedrang zou hebben gebracht. Er wordt niet *in concreto* aangetoond dat haar medische problematiek haar verklaringen zou hebben beïnvloed, laat staan waar en op welke wijze. Verder wijst de Raad erop dat de medische problemen van een verzoeker op zich zijn vluchtrelaas niet aannemelijk maken. Een medische problematiek kan immers een veelvoud aan oorzaken hebben, die niet noodzakelijk in verband staan met het door verzoekster in geroepen vluchtrelaas. Een arts zal bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten dan ook afhankelijk zijn van wat hem in de verklaringen van zijn patiënt wordt aangereikt, zoals dit ook *in casu* blijkt. Een arts kan bijgevolg geen mening geven over de waarheidsgetrouwheid en geloofwaardigheid van de verklaringen of over de oprechtheid van de patiënt/verzoeker. Een arts kan enkel vaststellen in welke mate zijn of haar medische bevindingen verenigbaar zijn met de beweringen van mishandeling zoals verteld door de patiënt.

Medische attesten kunnen aldus niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Ze maken deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Het gewicht dat hieraan wordt gegeven, moet dus worden bepaald binnen dit geheel. Deze attesten moeten dus steeds beoordeeld worden in samenhang met de verklaringen van een verzoeker. Een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling dringt zich op, waarbij moet worden nagegaan of de aangehaalde vervolgingsfeiten door middel van geloofwaardige verklaringen in samenhang met de voorgelegde medisch-psychologische attesten voldoende aannemelijk worden gemaakt. Het weze benadrukt dat de Vreemdelingenwet de asielinstanties een eigen bevoegdheid verleent om de coherentie en aannemelijkheid te beoordelen van de verklaringen van een verzoeker om internationale bescherming over de feitelijke omstandigheden waarin de beweerde mishandeling is gepleegd en de redenen daarvoor.

In dit geval moet worden vastgesteld dat de overgemaakte medische attesten op geen enkele wijze uitspraak doen over enige graad van overeenstemming/verenigbaarheid tussen de medische vaststellingen, enerzijds, en de omstandigheden en gebeurtenissen die eraan ten grondslag zouden liggen, anderzijds. Er wordt nergens aangegeven in welke mate verzoeksters medisch beeld overeenkomt met haar eigen verklaringen dat haar aanhoudende hoofdpijnen startten in 2022, nadat zij een slag op het hoofd kreeg door de Angolese politie. Zoals de commissaris-generaal terecht stelde wordt in de medische verslagen verzoeksters aanhoudende hoofdpijn veeleer gelinkt aan de tumorale massa's die werden vastgesteld.

Gelet op deze bevindingen, maakt het loutere gegeven dat verzoekster medische problemen kent, zoals afdoende in de neergelegde medische attesten wordt weergegeven, aldus nog niet dat haar verklaringen

geloofwaardig zijn, kan dit de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas niet herstellen en sluit het evenmin uit dat er andere oorzaken kunnen zijn voor verzoeksters medische problemen. Bijgevolg meent de Raad dat aan deze medische verslagen slechts een beperkt gewicht kan worden gegeven. Alles in acht genomen, oordeelt de Raad dat de medische verslagen geen sterk vermoeden of aanwijzing inhouden dat verzoeksters medische problemen het gevolg zijn het door haar voorgehouden vluchtrelaas.

5.1.3. Na een zorgvuldige analyse van het rechtsplegingsdossier, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoekster voorgehouden vluchtrelaas, op grond van de volgende pertinente overwegingen:

“1. Gelet op het feit dat al uw persoonlijke problemen zijn ontstaan omwille van de politieke activiteiten van uw man, waarbij u uiteindelijk ook zelf besloot politiek actief te worden, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u enigszins op de hoogte bent van uw man zijn activiteiten, de politieke context en de daaruit gevolgde problemen. Dit is echter niet het geval hetgeen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas manifest onderuithaalt.

- *Ondanks uw bewering dat u deel uitmaakte van de UNITA partij en dat uw echtgenoot deel uitmaakte van het comité van de jeugdafdeling van UNITA, kent u niet de naam van de jeugdafdeling van UNITA. Wanneer u gevraagd wordt naar de naam van de jeugdafdeling, past u uw eerdere verklaringen aan en verklaart u dat u nooit echt bij UNITA bent geweest (NPO p. 16).*

- *U gevraagd wie van de jeugdafdeling van UNITA het woord zou nemen op de vergadering [na de verkiezingen] om de bevolking toe te spreken, weet u het evenmin. U verklaarde slechts dat u er niet bij was en dat uw echtgenoot u het allemaal verteld heeft (NPO p. 16).*

- *U verklaarde dat uw man en de UNITA partij de verkiezingsresultaten van 2022 wilden aanklagen, doch u gevraagd wanneer deze verkiezingen precies plaatsvonden, komt u niet verder dan het jaartal (NPO p. 17). Dit terwijl u nochtans zelf bent gaan stemmen tijdens de verkiezingen.*

- *U gevraagd wanneer de betoging zou plaatsvinden om de verkiezingsresultaten aan te klagen, kan u dit niet concreet situeren in de tijd, blijft u hangen in vage verklaringen en past u bovendien voortdurend uw verklaringen aan (NPO p. 17). U gevraagd wanneer de betoging zou plaatsvinden, verklaarde u vaagweg “op diezelfde dag van het verzet zelf”. U gevraagd wanneer dat dan precies was, verklaarde u het niet te weten (NPO p.17-18). U gevraagd of uw man ook effectief heeft meegedaan aan deze betoging, verklaarde u eerst dat u denkt van wel om vervolgens uw verklaringen compleet om te draaien en te zeggen dat de betoging nooit heeft plaatsgevonden (NPO p. 18). Uw verklaringen op het CGVS zijn niet alleen vaag en inconsistent, ze zijn bovendien ook tegenstrijdig met wat u verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), waar u nog uitdrukkelijk verklaarde dat uw man door de politie werd gearresteerd omdat hij deelnam aan manifestaties (Vragenlijst CGVS dd. 25/06/2025, vraag 5).*

- *U gevraagd hoe het kwam dat deze betoging nooit heeft plaatsgevonden, verklaarde u dat de politie om middernacht was gekomen om uw man te komen halen. U gevraagd wanneer de politie precies is gekomen, komt u niet verder dan een jaartal (NPO p. 18).*

- *U gevraagd om welke reden de politie uw man kwam halen, verklaarde u vaagweg “door de verkiezingen, omdat hij deel uitmaakte van de politieke partij” (NPO p. 18). U gevraagd waarom het een probleem was voor de politie dat uw man deel uitmaakte van UNITA, verklaart u louter in algemene en oppervlakkige termen “van wat ik weet is het zo dat de MPLA niet graag heeft dat iemand deel uitmaakt van de UNITA, ze willen alleen maar dat zij aan de macht zijn en verder niemand” (NPO p. 19). U slaagt er niet in om in concreto en op aannemelijke wijze uit te leggen waarom uw man precies werd geïdendeerd door de politie (NPO p. 18). Uw algemene en vage verwijzing naar zijn lidmaatschap van UNITA is niet overtuigend. UNITA is immers de tweede grootste partij in Angola en haalde bij de laatste verkiezingen maar liefst 44 procent van de stemmen (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier). U maakt niet aannemelijk waarom uw man louter omwille van zijn partij-aanhoren zou geïdendeerd worden door de politie. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat uw man een belangrijke en zichtbare rol had binnen de partij van een dermate aard dat de MPLA hem persoonlijk als een politieke bedreiging zou beschouwen.*

- *U meer uitleg gevraagd rond de precieze activiteiten van uw man binnen de partij, komt u niet verder dan te verklaren dat hij deel uitmaakte van “het comité” en dat ze “allerlei activiteiten hadden binnen de wijk” maar dat u zich daar niet mee moeide (NPO p. 18). U gevraagd wat uw man concreet deed als deel van dat comité, kan u het niet toelichten en verklaart u dat u allemaal niet zoveel interesseert (NPO p. 19).*

- *U beweerde dat u man werd meegenomen door de politie en één jaar in de gevangenis werd opgesloten. Over de specifieke aantijgingen of beschuldigingen op basis waarvan uw man werd opgesloten bent u eveneens compleet onwetend. U verklaarde louter vaagweg dat hij werd opgesloten omdat hij deelnam aan politieke activiteiten. (NPO p. 19).*

- *U verklaarde dat u uw man heel weinig ging bezoeken in de gevangenis. U gevraagd naar de reden hiervoor, kan u dit niet in concreto toelichten en verklaart u slechts vaagweg “door de politiek, het is heel ingewikkeld (...)” en blijft u hangen in vage veronderstellingen als “(...) misschien het is een bandiet, maar eigenlijk is het een politieagent die ze gestuurd hebben om jou te elimineren het is ingewikkeld” (NPO p.19).*

- *U gevraagd hoe uw man precies is vrijgekomen uit de gevangenis na één jaar, kan u dit evenmin concreet toelichten. U ontwijkt daarentegen de vraag en verklaarde dat hij gewoon verder deed met zijn politieke activiteiten. U nogmaals gevraagd waarom uw man werd vrijgelaten of hoe hij uit de gevangenis kon*

vrijkomen, verklaarde u vaagweg "dat heeft te maken met de politieke partij, daar weet ik niets van" (NPO p. 20).

U tracht uw onwetendheid te verschonen door te verklaren dat u zich daar als vrouw niet veel van aan trok en dat u daar niet bij stil lag (NPO p. 17,20). Het is niet geloofwaardig dat u enerzijds beweert omwille van de politieke activiteiten van uw man in Angola vervolging te vrezen, maar hier anderzijds geen enkele interesse in toont. Uw onwetendheid en desinteresse in de zogenaamde politieke activiteiten van uw man en over de redenen van zijn beweerdelijke gevangenschap staan bovendien in fel contrast met uw bewering dat u zelf ook politiek actief werd voor de UNITA partij nadat uw man vrijkwam uit de gevangenis. U immers gevraagd om welke reden u besloot om mee te doen met de activiteiten van uw man na zijn vrijlating, verklaarde u dat het was omdat hij veel had afgezien in de gevangenis en omdat hij veel had meegemaakt (NPO p. 20).

2. Wat betreft uw eigen beweerdelijke politieke activiteiten voor UNITA, maakt u deze evenmin aannemelijk. Bovendien blijkt nergens uit uw verklaringen – los van de zogenaamde problemen van uw man - dat u zelf persoonlijk vervolgd werd door de autoriteiten.

- Uw verklaringen over uw steun en betrokkenheid bij de oppositiepartij UNITA zijn ten eerste inconsistent. Zo verklaarde u op de DVZ dat u sinds 2022 sympathisant bent van UNITA, dat u propaganda maakte tegen de regering en actief was tot aan uw vertrek (Vragenlijst CGVS dd. 25/06/2025, vraag 3). Ook op het CGVS verklaarde u bij het begin van uw asielrelaas dat u deel uitmaakt van de UNITA partij en dat uw man deel uitmaakte van het comité van UNITA (NPO p. 16). Zodra de protection officer echter vragen stelt over de activiteiten van uw man, minimaliseert u uw eigen betrokkenheid meteen en verklaart u dat u nooit echt bij UNITA geweest bent (NPO p. 16) en dat u zich eigenlijk niet veel bekommerde om de politieke activiteiten van uw man (NPO p. 19).

- Het is ten tweede veelzeggend dat u verklaarde bij de verkiezingen van 2022 zelf voor de MPLA te hebben gestemd (NPO p.17). Het feit dat u bij de verkiezingen zelf voor de regerende MPLA partij kiest, terwijl uw echtgenoot zogenaamd actief is voor de oppositiepartij UNITA, getuigt van weinig steun voor de UNITA partij en de politieke activiteiten van uw echtgenoot, laat staan dat u zelf politiek actief zou zijn voor UNITA in de oppositie.

- Ten derde blijkt uit uw verklaringen dat u niet persoonlijk vervolgd werd door de autoriteiten omwille van de beweerdelijke politieke activiteiten van uw man. Immers, in de periode dat uw man zogenaamd in de gevangenis verbleef, deed u zelf niets en kende u zelf geen enkele problemen (NPO p. 20).

- U beweert dat u na de vrijlating van uw man ook zelf betrokken geraakte in zijn politieke activiteiten, onder andere door deelname aan betogingen. Uw verklaringen over uw politieke betrokkenheid zijn echter eveneens vaag en inconsistent. U verklaarde dat toen uw man vrijkwam, hij verder deed met zijn politieke activiteiten en dat u hem daarin volgde. Als uw man meedeed aan de betoging, ging u ook mee, waarbij het uw taak was om de mama's aan te sporen om meer actief te zijn (NPO p. 20). U gevraagd wanneer u daarmee bent begonnen, slaagt u er niet in om een eenduidig antwoord te geven. U verklaart eerst 2024, om dan weer te verklaren dat jullie een betoging aan het organiseren waren met de mama's in 2022, om vervolgens weer uw verklaringen aan te passen naar 2023, het jaar dat uw man is vrijgekomen (NPO p. 20). U gevraagd wanneer u de eerste keer meedeed aan een betoging, verklaart u vaagweg "de eerste keer was praktisch gezien vorig jaar". U voegt er nog aan toe "Dezelfde betogingen die nu nog altijd plaatsvinden daar, heb ik ook aan deelgenomen, ik ben zelfs niet tot het punt gekomen dat ik er aan meedeed, maar ik heb wel geholpen". Uw verklaringen zijn hier niet alleen compleet onlogisch – het CGVS ziet immers niet in hoe u aan een betoging kan deelnemen die nu aan het plaatsvinden is, u past uw verklaringen bovendien opnieuw aan door te zeggen dat u eigenlijk niet hebt meegedaan aan de betoging, maar enkel hebt "geholpen" (NPO p. 20).

- U gevraagd over uw concrete rol tijdens de betogingen, blijkt uiteindelijk dat u zelf nooit werkelijk deelnam aan een betoging, maar slechts één keer, bij één betoging pamfletten hebt uitgedeeld en mama's hebt aangemoedigd om deel te nemen (NPO p. 20-21). U gevraagd welke betoging dat was, verklaart u vaagweg "de voorlaatste betoging die plaatsvond vorig jaar" maar de dag zelf kan u zich niet herinneren (NPO p. 21).

- Bij deze ene betoging zou u bovendien door enkele jongeren van het comité op de hoogte zijn gebracht dat uw man opnieuw werd opgepakt. Hierop hebt u ogenblikkelijk uw spullen en documenten gepakt en bent u naar een priester gevlucht die u heeft geholpen het land te verlaten. Een jongere van het comité is meegegaan en heeft alles uitgelegd aan de priester (NPO p. 21). U de naam gevraagd van deze jongere weet u het echter niet.

- Wat er met uw man is gebeurd na deze tweede arrestatie, daar bleek u geen idee over te hebben (NPO p.21-22). Zo hebt u geen idee naar welke gevangenis hij werd gebracht of wie er samen met hem werd opgepakt. Uit uw verklaringen blijkt dat u niet de minste interesse hebt getoond in de situatie van uw man, hetgeen niet geloofwaardig is, gelet op de beweerdelijke vervolgingen in het verleden en uw verklaring dat u minstens 30 jaar samen bent met uw man (NPO p. 12, 22). Ook op heden heeft u nog steeds geen idee waar uw echtgenoot is (NPO p. 15).

- De vaststelling dat u na de tweede arrestatie van uw echtgenoot meteen plant om het land te verlaten, zonder enige moeite te doen om iets van informatie te verkrijgen over het lot van uw echtgenoot, staat bovendien in fel contrast met het feit dat u in de periode dat u bij de priester verbleef, klaarblijkelijk geen enkele problemen kende (NPO p. 22). Dit wijst er nogmaals op dat u niet persoonlijk werd vervolgd. Uw

desinteresse in de situatie van uw echtgenoot ondermijnt bovendien de geloofwaardigheid van uw aangehaalde vrees.

3. Het CGVS merkt ten slotte nog op dat u reisde met uw eigen paspoort vanuit de luchthaven van Luanda (NPO p. 7-10). Uw verklaringen over uw reisweg ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas op meerdere punten.

- Ten eerste legt u geen enkel begin van bewijs neer betreffende uw reisweg en de daarvoor gebruikte documenten. Dit, terwijl u volgens uw verklaringen samen met uw zoon T. bent gereisd met jullie eigen paspoort. U verklaarde dat de persoon die u begeleidde op uw reis de documenten heeft bijgehouden omdat jullie geweigerd zouden worden indien jullie asiel zouden aanvragen en jullie documenten zouden tonen (NPO p. 10). Hieruit blijkt dat u zich niet alleen bewust hebt ontdaan van uw documenten in functie van uw asielaanvraag, maar bovendien dat u geen enkele moeite hebt gedaan om uw documenten terug te krijgen. Dit vormt reeds een negatieve indicatie vormt voor de algemene geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

- Niet alleen legt u geen enkele documenten voor betreffende uw reisweg, ook uw verklaringen over uw reisweg zijn uitermate vaag en getuigen van een danige onwetendheid, hetgeen de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw vertrek verder onderuithaalt. U gevraagd wanneer u uit Angola bent vertrokken, verklaart u vaagweg dat het heel geheimzinnig gebeurde, maar kan u niet uitleggen wanneer u precies bent vertrokken, noch hoelang u precies onderweg bent geweest, noch langs welke route u precies bent gevlogen en welke plaatsen u hebt gepasseerd (NPO p. 7-8). U verklaarde dat de aankomst in België een complete verrassing was. Het is niet geloofwaardig dat u samen met uw minderjarige zoon zomaar een onbekende reis zou maken naar een onbekende bestemming. Uw desinteresse in uw eigen situatie en uw onwetendheid over uw reisweg staat in fel contrast met de vaststelling dat u nochtans zeer bereisd bent en in het verleden meermaals internationaal hebt gereisd voor zaken (NPO p. 7).

- U gevraagd welke documenten u hebt gebruikt voor uw reis, verklaarde u enkel dat u uw eigen paspoort hebt gebruikt, maar heeft u geen verdere informatie over het visum (NPO p. 8). Uw verklaringen over uw visum zijn hoe dan ook niet geloofwaardig. U gevraagd welk visum u gebruikt hebt om naar Europa te komen, verklaart u louter vaagweg "het visum en zo en de andere documenten dat heeft hij geregeld, dat bedoel ik, wanneer wij Afrikanen een document behandelen, dan smijten we het daar gewoon." Volgens uw verklaringen zou u gewoon uw paspoort aan de priester hebben gegeven en zou de priester vervolgens alles voor u hebben geregeld zonder dat u zelf nog iets moest doen (NPO p. 8-10). Gelet op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, is het allerm minst geloofwaardig dat u zelf geen enkele stappen diende te ondernemen om een Schengenvisum te bekomen. Voor de visumaanvraag is het immers vereist dat men persoonlijk het visumformulier invult en ondertekent, vervolgens in eigen persoon op afspraak komt in het visumkantoor, waar bovendien biometrische gegevens zoals vingerafdrukken worden geregistreerd. U bovendien geconfronteerd met de informatie in het administratief dossier dat u een visumaanvraag voor Portugal hebt gelanceerd (zie visum hit), ontkent u dit compleet en verklaart u er niets over te weten (NPO p. 10). U geeft hiermee geen zicht op de werkelijke omstandigheden van uw vertrek.

- Het feit dat u riskeerde om met uw eigen documenten op legale wijze te reizen via de internationale luchthaven van Luanda, terwijl u vervolging vreesde door de autoriteiten, toont aan dat de door u aangehaalde vrees ten aanzien van de Angolese autoriteiten niet aan de realiteit beantwoordt. Bovendien is het niet geloofwaardig, indien u werkelijk door de autoriteiten vervolgd werd, dat ze u zouden toelaten het land te verlaten. De vaststelling dat u zonder problemen het land kon verlaten wijst er dan ook op dat u niet werkelijk vervolgd wordt door de Angolese autoriteiten"

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad moet vaststellen dat verzoekster hiertoe in gebreke blijft.

5.1.4. De Raad stelt vast dat verzoekster er zich in haar verzoekschrift in wezen beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt. Zij volhardt in haar profiel en verklaringen, waarbij zij benadrukt dat zij een trauma heeft opgelopen, stress ervaaarde en dat haar details werden gevraagd, waarvan zij niet kan worden verweten deze niet te kennen. Deze veralgemeende argumenten kunnen evenwel de *in casu* gedane beoordeling niet aan het wankelen brengen. Verzoekster maakt geenszins aannemelijk dat er in haar hoofde sprake was van een dermate trauma of stressniveau, dat deze haar verhinderde coherente en gedetailleerde verklaringen af te leggen omtrent de kernelementen van haar vluchtrelaas. Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert ook dat verzoeksters gebrekkige verklaringen geenszins betrekking hebben op loutere details, doch wel omtrent wezenlijke elementen van haar vluchtrelaas. Ook wat betreft de vrees in hoofde van haar zoon, beperkt verzoekster zich tot het andermaal herhalen van haar verklaren en het poneren van een vrees voor vervolging. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing getuigt van een gedegen en zorgvuldig onderzoek van verzoeksters verklaringen en dat deze beoordeling door verzoekster op geen enkele wijze *in concreto* wordt weerlegd.

5.1.4. Wat betreft haar gezondheidsproblemen, verwijst de Raad vooreerst naar het gestelde in de bestreden beslissing. Verder wijst de Raad erop dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat de aangehaalde medische problemen vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan of op grond van een gebrek aan behandeling vervolging zouden riskeren. Evenmin toont zij middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. De Raad merkt verder op dat eventuele schade als gevolg van een algemeen en niet-intentioneel gebrek aan doeltreffende medische voorzieningen in het land van herkomst niet valt onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Het feit dat de gezondheidszorg in Angola van mindere kwaliteit zou zijn dan die in België, is slechts een praktische vaststelling, die op zich vreemd is aan het Verdrag van Genève. In zoverre verzoekster zich beroept op haar medische situatie *an sich*, dient zij de hiertoe geëigende procedure aan te wenden, namelijk een aanvraag machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Door haar kwetsbaarheid te benadrukken, maakt zij – rekening houdend met het voorgaande en de inhoud van de bestreden beslissing – niet *in concreto* aannemelijk waarom haar gezondheidstoestand de toekenning van een internationale beschermingsstatuut verantwoordt.

5.1.5. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoeksters individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Angola kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekster. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

5.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.2.1. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat haar vluchtrelaas zou beantwoorden aan de situaties voorzien in artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

5.2.2. Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoekster brengt zelf geen gegevens in dit verband aan.

5.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij op het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens het persoonlijke onderhoud kreeg verzoekende partij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zij heeft zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Portugees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

5.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend zesentwintig door:

N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES